

© Bernd Kebelmann

Sprachhaut

Sprache
wie Tierhaut
haarig und glatt
unübersetzbar schmiegsam
heißlippig und
gefährlich
die kalte Schulter
der lederne
Ellenbogen

Sprache
wie Pflanzenhaut
schön, eine Birke
dünnblättriges Vokabular
wund und rissig
von dünnen Sätzen
wundersam verschorft
standhaft nur
in der Stille

Sprache
wie Seelenhaut
Menschen gedenkend
schamlos
lauert der Tod
atemlos
ringt sie nach Worten
noch im letzten Puls
ein lebendiger Vers

Mowa jak...

Mowa
jak sierść zwierzęcia
włochata i gładka
nieprzetlumaczalna,
przytulna
gorącoucha
i niebezpieczna
jak chłodne plecy
odchodzącego
i skórzane
łokcie

Mowa
jak włókno roślin
piękna brzoza
cienkolistny zasób słów
łatwo ją zranić, rozerwać
suchymi zdaniami
cudem zagojona
niezniszczalna
tylko w ciszy

Mowa
jak skóra duszy
oddająca pamięć ludziom
gdzie bezwstydnie
czai się śmierć
z zapartym tchem
walcząca o słowa,
a w ostatnim pulsie -
żywy wers

© Małgorzata Płoszewska